

୨୪ ଗୁଣା ବଢ଼ିଲା ପାରିଶ୍ରମିକ

ସପୋର୍ଟିଂ ଅଭିନେତ୍ରୀରୁ ନାୟିକା ସାଜିଥିବା ତୃପ୍ତି ତିମ୍‌ରାଙ୍କ ପାରିଶ୍ରମିକ ଏବେ ୨୪ ଗଣ ବଢ଼ିଛି। ‘ସ୍ପିରିଟ’ ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ସେ ୪ରୁ ୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ପାଇବେ।

ମାରିଜନେ ମହିଳା ହକି ମୁଖ୍ୟ କୋର୍
ଭାରତୀୟ ମହିଳା ହକି ଦଳର ମୁଖ୍ୟ କୋର୍ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି
ପାଇଛନ୍ତି ନେଦରଲାଣ୍ଡର ଜୋର୍ଡ ମାରିଜନେ।

ପୁରୀରେ ଶୁକ୍ରବାର ସକାଳେ ସିରିଜ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ନାବାଳକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନେଇ ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତଲୋକେ ଜିଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଚାୟାର ଜାଳିବା ସହ ୩ ଘଣ୍ଟା ଧରି ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ କରିଛନ୍ତି । (ଫଟୋ-ସଞ୍ଜେଶ୍ୱର ମହାନ୍ତି) (ରିପୋର୍ଟ: ପ୍ରଣା-୩)

DSPL - 454

ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ
ମହା ଓ ପ୍ରାଣିସମ୍ପଦ
ମେଳା ଅବସରରେ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ମହ୍ୟ ଓ ପ୍ରାଣିସମ୍ପଦ ମେଳା ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ଜାଣି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ । ଡିସେମ୍ବର ମାସ ଦ୍ଵିତୀୟ ସପ୍ତାହରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ମେଳା ଜାନୁଆରୀ ଦ୍ଵିତୀୟ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ରାଜ୍ୟର ଗୋପାଳକ, ପ୍ରାଣିପାଳକ, ମହ୍ୟଚାଷୀ ଓ ମହ୍ୟଜୀବାମାନେ ପ୍ରାଣିପାଳନ ଓ ମହ୍ୟଚାଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ଜ୍ଞାନକୌଶଳର ବ୍ୟବହାର କରିଆରେ ସେମାନଙ୍କର ଆୟବୃଦ୍ଧି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ମେଳା ଆୟୋଜିତ ହେଉଛି । ଏହି ମେଳା ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜ୍ୟର ତୃଣମୂଳ ସ୍ତରରେ ଥିବା ପ୍ରାଣିପାଳକ ଓ ମହ୍ୟଚାଷୀ ବିଜ୍ଞାନ ସରକାରୀ ଯୋଜନାର ସଫଳ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହୋଇପାରିବେ ।

ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି ମେଳା ଦୁଇଦିନବ୍ୟାପୀ ଆୟୋଜିତ ହେଉଛି । ଆପଣମାନେ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ମେଳାରେ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତୁ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କାମଧେନୁ ଯୋଜନା ଭଳି ଅନେକ ନୂତନ ଯୋଜନା ଆମ ସରକାର ଆପଣଙ୍କ ହିତ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ସେ ବିଷୟରେ ଜାଣି ନିଜ ରୋଜଗାରରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ସହ ରାଜ୍ୟର ବିକାଶରେ ସହାୟକ ହେବା ପାଇଁ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଭାଇଭଉଣୀ ମାନଙ୍କୁ ମୋର ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଅବସରରେ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ

OIPR-06014/13/0080/2526

ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକେ ରାଷ୍ଟ୍ରବିରୋଧୀ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମିଲ ହେବା
ନିମନ୍ତ୍ରଣ. ରାଜନୀତି

ଉଦୟପୁର, ୨୧ (ପି.ଟି.)
 ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ ଲୋକେ ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ
 ସମାଜବିରୋଧୀ ଏବଂ
 ରାଷ୍ଟ୍ରବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ସାମିଲ ହେବା ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ
 ଧାରା ବୋଲି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ
 ରାଜନାଥ ବିଂ ଶୁକ୍ଳଙ୍କର କହିଛନ୍ତି
 ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଶରେ
 ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକ ଆତଙ୍କବାଦ ମୁଣ୍ଡ
 ଟେକିଛନ୍ତି । ନଭେମ୍ବର ୧୦ରେ
 ଦିଲ୍ଲୀର ଲାଲ୍ କିଲ୍ଲା ନିକଟରେ
 କାରବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟଣାରେ
 ତାହରମାଦେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିଲେ ।
 ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତମାନେ ସମାଜ ଏବଂ
 ଦେଶ ବିରୋଧୀରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 କରୁଥିବା ରାଜନାଥ ରାଜଗୁପ୍ତଙ୍କ
 ଉଦୟପୁରସ୍ଥିତ ଭୁପାଲ ନୋବେଲ୍
 ମୁନିଉଭିରି ୧୦୪ତମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ଦିବସ ଅବସରରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ
 ଦେଇ କହିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ
 ପ୍ରେକ୍ଷିପଣରେ ଉପରେ ଆଦ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି
 ନେତୃତ୍ବାନ୍ତ, ଏବେ ସେମାନଙ୍କ
 ହାତରେ ଆରୁଦ୍ଧତା ବେଶ୍ ଖାଲି
 ସହିତ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଏବଂ ଚରିତ୍ରର
 ଆବଶ୍ୟକତା

ଫୁଲ୍‌ସା-୪

ଆଜି ଦେଖାଯିବ
ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ
ସୁପରମୁନ୍

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୧ (ସ୍ୱତିକ୍ଷିତା ପାଠ୍ୟ)
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଆକାଶରେ ୨୦୦
୪୫ର ସ୍ଥରମୁନ ବା ସବୁଜୁ
ନଡ଼ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖିବାର
ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ। ୨୦୨୬
ଆରମ୍ଭରୁ ଅର୍ଥାତ ଶନିବାର ପୌଷା
ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଷର ପ୍ରଥମ
ସ୍ଥରମୁନ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବ। ଏହି
ପୂର୍ଣ୍ଣମା ସାମୟରେ ବହୁ ପୃଥବୀର
ପ୍ରାୟ ୩ ଲକ୍ଷ ୬୨ ଲକ୍ଷ କି.ମି.
ନିକଟରେ ରହିବ। ସାଧାରଣ ଦୈନିକ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୪% ବଡ଼
ସହ ୩୦% ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦେଖାଯିବ।
ସେହିପରି ବୃଷାଋତୁ ସ୍ଥରମୁନ
ନଭେମ୍ବର ୨୪ ଏବଂ ଶେଷ
ସ୍ଥରମୁନ ଡିସେମ୍ବର ୨୩ରେ
ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ସେହିପରି
୨୦୨୬ ମସିହାରେ **ପୂଷା-୪**

ଆଜିର ସମ୍ବାଦକୀୟ

ଚାପର ପରୀକ୍ଷା

ଈରାନରେ ଖାମନେଇ
ବିରୋଧୀ ବିକ୍ଷୋଭ: ୭ ମୃତ

ହାମାଏ ସମର୍ଥନରେ ବାହାରି
ଗତବର୍ଷ କୁଳରେ ଲକ୍ଷ୍ୟାଳଙ୍କ ସହ
୧୨ ଦିନ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିବା ଲଗାନ୍
ଏବେ ନିଜ ଦେଶରେ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ
ଭଳି ସ୍ଥିତିକୁ ସାମ୍ନା କରିନିହି
ଦରଦାମ୍ ବୁଦ୍ଧି, ଆମେରିକୀୟ
ଭଲାର ଚୁଲନାରେ ରିଆଲର
ପଦମୂଳାଧାର, ଲଗାନ୍
ଆଶାବିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ବିରୋଧ
କରି ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରସୂଚିକ
ଆର୍ଥିକ କଟକଣା ଲଗାଇବା ଓ
ଗଲ୍ଲା ତିସେୟରରେ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପି
୪୨.୫%ରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ
ତେହରାନ୍ ଅର୍ଥନୀତି ସ୍ଥାୟୀ
ପାଳିଥିବାବୁ ନାଗରିକମାନେ
ରାସ୍ତାକୁ ଓହ୍ଲାଇଛନ୍ତି ଲଗାନ୍
ପୁରୁଷ ଲିଡର ଆୟାତୋଲା ଅଲି
ଖାନେଜେଲୁ ହୋଇବା ପାଇଁ
ବିକ୍ଷୋଭ ଜୋରଦାର ହୋଇଛି।
ପୋଲିସ ଗୁଳିରେ ଇତିପଥରେ
୭ ଜଣ ପ୍ରତିବାଦକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ
ଘଟିଲାଣି। ବିକ୍ଷୋଭକାରୀଙ୍କୁ ଗୁଳି
କଲେ ଆମେରିକୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ
କରିବା ବୋଲି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି
ଡେନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ଚେତାବନା
ଦେବା ପରେ ଭୂରାଜନେତବିକ
ସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ମୋଡ୍ ଦେଖିଛି।

ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କୁ ଗୁଳି ଜଳେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବୁ: ଟ୍ରମ୍ପ

ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ

ଆୟାଚୋଲା ଅଲି ଖାମନେଇ

ଚେରାବନ/ଖୁଣିଚନ, ୨୧
 ଜରାନ୍ତର ଦରବାମ୍
 ସାଧକଙ୍କୁ ସ୍ଥାନୀୟ ମୁଦ୍ରା ରିପୋର୍ଟ
 ଅବଦୁଲ୍ଲାହିନ ଯୋଗୁ ଦେଶ
 ଗୁରୁତର ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ
 ସୁଦୂର ବ୍ୟାଘ୍ର ଦେଖିବାକୁ ଜଣେ
 ସୁପ୍ରିମ ଜିଡର ଆସିଗୋଲା
 ଆମନେଇକ ବିରୋଧରେ ରାସ୍ତା
 ହୋଇଛନ୍ତି। ଜୟାମିଳି ରିପର୍ଟି
 ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁର୍ଘଟା
 ଓ ବିଶେଷଜ୍ଞବାରା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱା
 ଯତି ଆମନେଇକ ନୂତନ ହୋଇ
 ଆମନେଇକ ନୂତନ ହୋଇ

ଜ୍ଞାନର ଜଙ୍କାମାୟା ଶାସନ
ବିରୋଧରେ ବିକ୍ଷୋଭକୁ ବନାନ
କରିବା ପାଇଁ ସରକାର କଠୋର
କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆଦର କରିଥିବାକୁ
ବିକ୍ଷୋଭକାରୀଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଘଟିଥିବା
ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଉଛି । ତେହରାରେ
କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗୁରୁବାର ରାତିରେ
୩୦ ଜଣଙ୍କୁ ଆଇନ ଶୃଙ୍ଖଳା ବ୍ୟାହତ
କରିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଗିରଫ
କରିଛନ୍ତି । ପୁଲ୍ଲୀ ଜ୍ଞାନ ଛାଡ଼ି
ଯୋଇ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ
ବାପୁ ହୋଇଥିବା କେତେକ
ଭିଡ଼ିଓରେ

୧୦ରୁ ଟେଷ୍ଟିଂ ସେଣ୍ଟର, ଆରୁଚିଓରେ ମିଳିବ ଗ୍ରୀନ୍ ଷ୍ଟିକର

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮୧ (ସୁନିତ୍ ମିଶ୍ର)
ରାଜ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟ
ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରମାଣପତ୍ର (ପିୟୁସିସି)
ନେଇ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଭିତରେ ଏକ ପକାର ଭୟ

ବାତାବରଣ ଖେଳିଯାଇଛି
ଯେଉଁମାନେ ବୈଧ ପିନ୍ଧୁଥିବା
ପାଇସାରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମ
ଝୁକର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ସରକାର
ନିଆଁ କରି ‘ଗୀନ ଝୁକର’ ବ୍ୟବସ୍ଥା

କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଗ୍ରୀନ୍ ଷ୍ଟିକର
କେବେ ଏବଂ କେଉଁଠାରେ ମିଳିବ
ତାକୁ ନେଇ ଏକ ପ୍ରକାର ସ୍ପନ୍ଧ
ରହିଥିଲା । ନିକଟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଓ
ପରିବହନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପୃଷ୍ଠା-୪

Freedom

Refined Sunflower Oil

ହାଲୁକା ଏବଂ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଫର

ଭାରତ ର ନମ୍ବର 1*
ସନଫ୍ଲୋର ଅଏଲ
ଖାଆନ୍ତୁ, ହାଲୁକା
ଫୁଲକା ରୁହନ୍ତୁ ଓ
ମନ ଭରି ହସନ୍ତୁ!

FREE

FREE

MESWAK

100g

₹69

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

100 ଲିଟର

FREE

FREE

MESWAK

5L

ଫ୍ରିଡମ୍
ସନଫ୍ଲୋର ଅଏଲ
5 ଲିଟର କାର୍ଡ
ସହିତ

*ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଭେଦନ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ, ଚେରମାନା, ଉତ୍କଳା, ଚିତ୍ରା ଏବଂ ଛତିଶଗଡ଼ ରାଜ୍ୟରେ କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ତରୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।

*ସର୍ବନିମ୍ନ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଦ୍ଧ ସନଫ୍ଲୋର ଅଏଲ୍ ମିଶ୍ରଣର ଏହି NIG ଶିରୀଷ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ, ଯାହା 2025 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଲାଗୁହାର (LHR) ସମୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ, ଯାହାକି ମାତ୍ର ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ (ROCP) ଉପରେ ।

* ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ହୁଏ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ତାପର ପରୀକ୍ଷା

ଦିଲ୍ଲୀକା ବାବୁ

ଦିଲୀପ ଚେରିଏନ୍

ଜିନିଜ ଛିତି ଦେଇ ଗତି କରୁଥିବା ଭାରତ-ବାଂଲାଦେଶ ସମ୍ପର୍କକୁ ସୁଧାରିବା ଲାଗି ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । ଉଭୟ ପକ୍ଷର ସଂସ୍ଥା, ସ୍ଥରକ୍ଷା ଏବେହିଁ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଭିଜ୍ଞ କୃତନୀତିଜ୍ଞଙ୍କ ଯୋଗୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ସମ୍ପର୍କ ରହିଆସିଥିଲା । ଏବେ ଉଭେକଜା ଏବଂ କରୁ ସମାଲୋଚନା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବାବେଳେ ଏଭଳି ଛିତିରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତା ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେହେଉଛି । ତେବେ ଭାରତରେ ଥିବା ଦକ୍ଷ ଓ ଦୃଢ଼ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବାଂଲାଦେଶକୁ ଭଲ ଭାବେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି । ଭାରତର ସଂସ୍ଥାଗତ ଅଭିଜ୍ଞତାର ଗଭୀରତା ଦେଖିବାୁ ପୂର୍ବତନ ଆର୍ ଆଣ୍ଟଏଡକୁ(ର) ଅଧିକାରୀ ଅମିତାଭ ମାଥୁର, ଅମର ଭୃକ୍ଷଣ, ରବି (ସିକେ) ସିନ୍ହା, ଶଶିଭୃକ୍ଷଣ ସିଂହ, ଆଲୋକ ତିୱାରୀ, ଆର୍. କୁମାର ଏବଂ ଶଶିଭୃକ୍ଷଣ ସିଂହ ତୋମାରଙ୍କ ଭଳି ଅନ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ଅନେକ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଏକ ଦୃଢ଼ ନେତୃଷ୍ଠର୍ବ ଗଢ଼ି ଭୁଲ୍ ତଥ୍ୟର ମୁକାବିଲା, ସଙ୍କଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ତଥା ପରୋକ୍ଷ ଯୋଗାଯୋଗ ପଦ୍ଧତି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ଭାରତର ରଶନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଲୋକ ଜୋଷୀ, ଅଶୋକ ସିନ୍ହା ଏବଂ ବିବେକ ଜୋହରିଙ୍କ ଭଳି ବିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିବାୁ । ଏପରିକି ଇଷ୍ଟେଲିଜେସ୍ ବ୍ଲ୍ୟୁରୋରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀ ଶୀଳ ବର୍ଦ୍ଧନ ସିଂହ, ବଲ୍ଲବୀର ସିଂହ, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ, ରମାକାନ୍ତ ଏବଂ ସୁମିତ୍ର ବାଂଲାଦେଶର ବୃଣମୂଳସ୍ତରର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣନ୍ତି । କୃତନୈତିକ ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ପିନାକ ରଞ୍ଜନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କ ପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବହୁ ଦିନ ଧରି ସତର୍କ କରିଆସିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମ ବାଂଲାଦେଶ ନୀତି ଅହଂକାର କିମ୍ବା ନିର୍ବାଚନୀ ପ୍ରତିଫଳନ ଦ୍ୱାରା ସକ୍ରିୟ ଭାବେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାକାରେ ବହୁଥିବା ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ଥିରତା ଏବଂ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ଚାପ କୃତନୀତିକୁ ଅଧିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶୀଳ କରିଦେଇଛି । ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗି ପଡୁନାହିଁ ; ବରଂ ଏକ ତାପର ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି । ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସମ୍ପର୍କ ପାଇଁ ଅଭିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀମାନେ ମାର୍ଗବର୍ଦ୍ଧନ କରିବା ଉଚିତ ।

ଘନିଷ୍ଠତାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ

ଦିଲ୍ଲୀରେ ସମୟ କାଟ ଆଉ ନିଜ କ୍ୟାବରକୁ ଫେରିଯାଅ ଏବଂ ଆପଣ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା କ୍ଷମତାର ଆହୁରି ନିକଟତର ହୋଇପାରିବେ ବୋଲି ଭାରତୀୟ ଅମଳତନ୍ତ୍ରରେ ଏକ କୌତୂହଳପ୍ରଦ ନିୟମ ଅଛି । ଗୁଜରାଟ ହେଉଛି ଏହାର ବଡ଼ ଉଦାହରଣ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରରେ ବିଶେଷକରି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଏହା ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ଯେକୌଣସି ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅଧିକାରୀମାନେ ରାଜ୍ୟର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏକ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ, ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଫେରିଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି । ପିଏମ୍‌ଓ, ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏବଂ ଜାତୀୟ ନୀତି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକରେ ରହିବା ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷତାର ପରିଚୟଦିଏ । ଯେକୌଣସି ସରକାର ସେହି ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କୁ ଚାହିଁବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ହେଲେ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ସମାନ ଭାବେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଛରେ ରଖି ଏଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେନ୍ଦ୍ର ସହ ସମ୍ପର୍କକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଭାବେ ଦେଖାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଶାସନ ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପରିବେଶକୁ ଆବନିଦିଏ, ସେତେବେଳେ ସଂସ୍ଥାଗତ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ । ଗୁଜରାଟ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ପ୍ରଶାସନିକ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରେ । କିନ୍ତୁ ଦକ୍ଷତା କେବଳ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଓ ସମ୍ପର୍କର ବିଷୟରେ ନୁହେଁ ; ଏହା ବ୍ୟାପକ ପ୍ରତିଭା, ରାଜ୍ୟର ବାସ୍ତବ ଛିତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଦକ୍ଷତାକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଏହିଧାରା ରାଜନୈତିକ ପରିଚାଳନାକୁ ସହଜ କରିପାରେ । କିନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଏ ନିଯୁକ୍ତି ବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ବଦଳରେ ଘନିଷ୍ଠତାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଏ ।

ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ରିହାତି

ରାଜସ୍ଥାନ ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ଼ (ଆର୍ଏଚ୍‌ସି) ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୁର୍ବଳ, ନିମ୍ନ ତଥା ମଧ୍ୟମ ଆୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବାସଗୃହ ପାଇବା ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ହେଲେ ବିକାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଫ୍ଲାଟ କ୍ରୟ କରୁଥିବା ଆଇଏଏସ୍, ଆଇପିଏସ୍, ଆଇଏଏଏସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଶାସନିକ ଶୁଳ୍କ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନିୟାମକ କୌଶଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ପ୍ରତି ଫ୍ଲାଟରେ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀମାନେ ୮-୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରିହାତି ପାଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ, ଯେଉଁ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ବୋର୍ଡ଼ ସମର୍ଥନ କରିବା କଥା ଥିଲା, ସେମାନେ ଏପରି କୌଣସି ରିହାତି ପାଇନାହାନ୍ତି, ବରଂ ପୁରା ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଫ୍ଲାଟ୍ କିଣୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗଙ୍କୁ ଲାଭ ଦେବା ଲାଗି ନୀତି କରାଯାଉଛି, ଯାହା ଏକ ନିଆରା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭଳି ମନେହେଉଛି । ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ଦଶନ୍ଧି ପୂର୍ବେ ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ଼ ଆଇନରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଏବଂ କ୍ୟାୟକୁ ଆଧାର କରି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରୁଥିବା ଗୃହ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ସହଜ କରିବା ଘଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦେଖୁଛୁ, ଏହି ସଂସ୍ଥା ଉଚ୍ଚବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କୁ ସୁବିଧାରେ ଘର ଯୋଗାଇଦେଉଛି । ଏହା କେବଳ ଏକ କୌଶଳ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଏକ ପୁରୁଣା ଧାରାର ସୃଷ୍ଟି ସୁଦୃଢ଼ୀକରଣ । କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଶ୍ରମ ଦେଇ ଗଢ଼ିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ କୌଣସି ସୁବିଧା ଦେଉନାହିଁ । ଯଦି ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଘର ନିିକା ବିକ୍ଷୟକୁ ନେଇ ଗନ୍ଧାର ଭାବେ ଚିନ୍ତା କରୁଛେ, ତେବେ ବାବୁ ପ୍ରୋକ୍ସାନ୍ସନ ସାମାଜିକ ସମାନତା ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ସୁବିଧା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏବକାର ଛିତିରେ, ଆର୍ଏଚ୍‌ସି ଏହାର ସାର୍ବଜନୀନ ସମର୍ଥନ ହରାଇଥିବା ପରି ମନେହେଉଛି ।

Email: dilipcherian@gmail.com

su

do

ku

Puzzles by Srikant Ghosh

ସୁ-ଡୋ-କୁ

6	4							9
				8	9			
1				2				
	7		2	9		5		
					1			
4	2			3				8
8							2	
	5						4	
	9			4		7		3

ଏହାର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତାକାଲି ପ୍ରକାଶ ପାଇବ

ଉପରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ସୁଡୋକୁର ଏପରି ସମାଧାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାତି, ଘ୍ରମ୍ ଓ ଆୟତାକାର ବାକ୍ସ ଭିତରେ ୧୭୯ ଯର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଙ୍କ ରହିବ ।

278493165

956817243

134265978

723158496

541639827

869742351

682374519

415986732

397521684

ଗତକାଲିର ଉତ୍ତର

2	7	8	4	9	3	1	6	5
9	5	6	8	1	7	2	4	3
1	3	4	2	6	5	9	7	8
7	2	3	1	5	8	4	9	6
5	4	1	6	3	9	8	2	7
8	6	9	7	4	2	3	5	1
6	8	2	3	7	4	5	1	9
4	1	5	9	8	6	7	3	2
3	9	7	5	2	1	6	8	4

ଡ. ପ୍ରଦ୍ୟୁମନ ମିଶ୍ର

ସୁଦୂର ଅତୀତର (କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ) ଏଇ ବିଶ୍ୱୟକର ଅଥଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବସମ୍ପନ୍ନ ଅଲୌକିକ କ୍ରିୟା, ମାନବ ସକ୍ଷମତାର ଇତିହାସରେ ଏକ ମାଇଲ ଖୁଣ୍ଟ । ସୃଷ୍ଟିର ରାଜପୁତ୍ରଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୃଷ୍ଟିର ସବୁଠାରୁ ମହାନ ସୃଜନ ମଣିଷ ସମ୍ପର୍କରେ ମଣିଷର କୌତୂହଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ବିବର୍ତ୍ତନରେ ମାଙ୍କଡ଼ରୁ ମଣିଷ ହୋଇଥିବା ଏଇ ସତ୍ତା ଏକାଧାରରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ପାଶବିକ, ସୁନ୍ଦର ଓ କୁହ୍ରିତ, ଆଲୋକିତ ଓ ଅନ୍ଧାରିତ, ଅମୃତର ସନ୍ତାନ ଅଥଚ ମୃତ୍ୟୁ କବଳିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷମ ମୁନ୍ନତାସମ୍ପନ୍ନ । ଏଥିପାଇଁ ‘ସବୁ ଉପରେ ମଣିଷ’ ବୋଲି କେଡ଼େ ବହସ ଓ ବିଜ୍ଞତାରେ କୁହାଯାଇଥିବା ପହଳିପ୍ରତି ଅନେକ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତି ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ହୋଇପଡ଼େ । ଯଦି ମଣିଷ, ସୃଷ୍ଟିର ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ (ଉଦ୍ଭିଦ ସମାଜ, ପ୍ରାଣୀ ସମାଜ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତର, ମହତ୍ତର, ତା’ହେଲେ ସେ କାହିଁକି ଯୁଦ୍ଧ ଭିଆଏ । ଫଳରେ ଅକାରଣ ଅସଂଖ୍ୟ ଜୀବନ ତଥା ଅପରିମିତ ସମ୍ପତି ନଷ୍ଟ ହୁଏ ? କାହିଁକି ମଣିଷ ଆପଣାର ଜୀବନକାଳ ଅଳ୍ପ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତ ଜାଣି ସୁଦ୍ଧା ତାହାକୁ ବଦଳାଇ କରି ବରବାଦ କରିବେ ? କାହିଁକି ସେ ସଂସାର ରାସ୍ତାରେ ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ଫୁଟିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କରି କଷ୍ଟାଟିଏ ହୋଇ ପଡ଼ିରହି ପଥିକର ପାଦରେ ଫୁଟି ଯିବାକୁ କାମନା କରେ ? କାହିଁକି ସେ ଅନ୍ୟ ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛିବାର ସାବ୍ରିକତାରେ ଶିହରି ଉଠିବା ପରିକର୍ତ୍ତେ ତା’ ଜୀବନର ରାଜୁ ହୋଇ ତା’ ଆଖିରୁ ବୁଖି ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଅଶ୍ରୁପାତ କରାଏ ? ମୋଟ ଉପରେ ଇଷ୍ଟରଙ୍କ ଭାଷାରେ ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା ମଣିଷ କାହିଁକି ସଜାଗନର ଜ୍ୱାତସାଏ ପାଲଟି ତା’ ବିଷ୍ଣ ପିତାଙ୍କର ଅଦିବ୍ୟ କ୍ରୀଡ଼ା ପାଇଚିତାଏ ? କାହିଁକି ? ଏହିପରି କାହିଁକିର ମର୍ମଭେଦୀ ଆହ୍ୱାନରେ ସେଦିନ ବିଶିଷ୍ଟ ଗ୍ରୀକ୍ ଦାର୍ଶନିକ ତାଈଓଜିନାଜ ନିଶ୍ଚିତ ବିଚଳିତ ହୋଇଥିଲେ । ଫଳରେ ସେ ଅସଲ ମଣିଷ ଖୋଜିବାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଥିଲେ ଏଥେନ୍ସର ରାଜରାସ୍ତାରେ ଏକ ଜଳନ୍ତା ଲଣ୍ଡନ ଧରି । ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ବ୍ରହ୍ମହରେ । ତାଙ୍କର ଏପରି ଅସାଧାରଣ କର୍ମକାଣ୍ଡ ଯୁଗାୟୁର ଧରି ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଏକ

ଡ. ଭାନନ୍ତ ଭୂକ୍ଷଣ ରଥ

ମାନବର ଅତ୍ୟଧିକ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ଏବଂ ଅମାନବୀୟ ଚାରିତ୍ରିକ ଝଳନ ସମାଜର ମେରୁଦଣ୍ଡକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ବସିଛି । କିଛି ପରିବାରରେ ଏହା ଆଜିଜାତ୍ୟର ରୂପ ନେଇସାରିଛି । ଆଉ କିଛି ପରିବାରରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠମାନଙ୍କର କନିଷ୍ଠଙ୍କୁ ଆକଟ କରିବାରେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ରୋଜିବ କିଏ ? ଯଦି ରୋକା ନ ଯାଏ ତେବେ ଏ ଦେଶର କ’ଣ ଅବସ୍ଥା ହେବ ? ଭାରତୀୟମାନେ ମୋଗଲ, ଇଂରେଜ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଏକତ୍ରତ୍ରବାଦୀ ଶାସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସମୟ କ୍ରମେ ସେହି ଶାସକମାନଙ୍କର କୁସଂସ୍କାର ପ୍ରଭାବରେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି କୁସଂସ୍କାର ସାମାଜିକ ବ୍ୟାଧିର ରୂପ ନେଇସାରିଛି । ଭାରତୀୟମାନେ ବିଶ୍ୱଖଳିତ ପରମ୍ପରାରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପାରିବାରିକ ଅଶାନ୍ତି, ଅସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ମାନବ ଭିତରେ ଭେଦଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । କିଏ ରୋଜିବ ଏ ସବୁ ବିଶ୍ୱଖଳାକୁ । କାରଣ ସମାଜର ଶୃଙ୍ଖଳା ନେତେବେଳେ ରକ୍ଷା ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ମାନବର ନୈତିକ ଜ୍ଞାନ ବୃହେ । ନୈତିକ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ପାଇଁ ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ମାର୍ଗ ଅଛି । ପ୍ରଥମତଃ ନିଜ ଘରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠମାନଙ୍କଠାରୁ କନିଷ୍ଠମାନେ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଘରେ ପୁରବିଙ୍କୁ କନିଷ୍ଠମାନେ ସମ୍ମାନ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁରବିମାନଙ୍କର ନୈତିକତା ହ୍ରାସ ହୋଇଛି । ବିଭାଜନକାରୀ ରାଜକାଳି, ଅନ୍ୟାୟ ମାର୍ଗରେ ଧନ ଅର୍ଜନ, ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ଏବଂ ଚାରିତ୍ରିକ ଝଳନରେ ଯଦି ଘରର ପୁରବିମାନେ ପୌରୋହିତ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଶିଶୁ କ’ଣ ବା ଶିକ୍ଷା କରିବେ । ନୈତିକତାଶିକ୍ଷାର ବୃତ୍ତୀୟ ମାର୍ଗ ହେଉଛି ସମାଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ । କିନ୍ତୁ ସମାଜର ଅନେକ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦ୍ୟପି ନିଜନିଜ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶିଷ୍ଟ କିନ୍ତୁ ନୈତିକତା ହ୍ରାସ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନର କାଳିମା ହୋଇଛି । ବିଶେଷତଃ ଯୁବସମାଜ ସଂଗୀତ, ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତର ବିଶିଷ୍ଟ କଳାକାରମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସେହି ବିଶିଷ୍ଟ କଳାକାରମାନେ ଯଦି ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନ ଅଭିବାହିତ କରନ୍ତେ ତେବେ ଦେଶର ଯୁବସମାଜ ଖୁବ୍ ସଂଯତ ହୋଇପାରରେ । ଏଇ କିଛି ବର୍ଷର ବ୍ୟବଧାନରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକ ବିଶିଷ୍ଟ

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆହ୍ୱାନ ହୋଇ ରହିଆସିଛି । ସତରେ ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମଣିଷର ଅଦୈଷ୍ଟଶ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏଥେନ୍ସର ରାଜରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଯାଉଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଲଣ୍ଡନ ପକାଇ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଆକୃତିରେ ମଣିଷ ସତରେ ମଣିଷ ତ ? ଏହି ମହାନ୍ ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ ଜୀବନୀ ନ ଜାଣିଲେ ଦିନ ଦିପ୍ତହରେ ଜଳନ୍ତା ଲଣ୍ଡନ ଧରି ରାଜରାସ୍ତାରେ ଖୋଜିଥିବା (ଏବଂ ବୋଧେ ନ ପାଇ ନିରାଶାରେ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ପକାଇଥିବା) ଆବେଗିକ ଆଲୋଡ଼ନକାରୀ ଏକର୍ମକାଣ୍ଡର ସର୍ବକାଳୀନ

ବ୍ୟଞ୍ଜନାଟିକୁ ଧରି ହେବ ନାହିଁ କି ଧାରଣ କରିହେବ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱବିଜୟୀ ଆଲେକଜାଣ୍ଡର (ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୩୫୬ –୩୨୩) ଓ ମହାନ୍ ଦାର୍ଶନିକ ସକ୍ରେଡିସ୍ (ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୪୬୯ – ଖ୍ରୀ.ପୂ.୩୯୯) କ ସମସାମୟିକ ତାଈଓଜିନାଜ (ଯାହାଙ୍କ ପୁରାତନ ତାଈଓଜିନାଜ ଲେଉଟିଯସ – ଖ୍ରୀ.ପୂ.୪୧୧ – ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୩୨୩) ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ଗ୍ରୀକ୍ ଦାର୍ଶନିକ – ଯେ ନିଜକୁ “କସ୍ମୋପୋଲିଟାନ୍” ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱ ନାଗରିକ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ‘ସିନିକ୍’ ବାଦର ପ୍ରଚାରକ ଓ ପ୍ରସାରକ ଏହି ନିଆରା ମଣିଷ ଥିଲେ ଜଣେ ଧନୀ ମହାଜନ । ବହୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କରଜ ଦେଇ ଦେଇ ପରିଶେଷରେ ଦେବାଳିଆ ପାଲଟିଗଲେ । ତେଣୁ ସେ ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତି ଅବଲମ୍ବନ କଲେ । ତା’ପରେ ସେ ଘର ଦ୍ୱାର ଛାଡ଼ି ସିନିକବାଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା

ପାରିବାରିକ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ

କଳାକାରଙ୍କର ନିଶାସେବନଜନିତ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ, ବୟେର ଫିଲ୍ମ ଜଗତରେ ନାଁ କମେଇଥିବା ବରିଷ୍ଠ କଳାକାରମାନଙ୍କର ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ କାରବାରରେ ସମ୍ପୃକ୍ତି ତଥା ଚାରିତ୍ରିକ ଝଳନ ସ୍ୱତେଜଦେଉଛି ସମାଜ ଉପରେ ଏହା କେତେ କୁପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । ଯେଉଁ କିଛି ଉତ୍ତମ କଳାକାର ନିଜ କଳା ସହିତ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ହାତଗଣତି ମାତ୍ର । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ ମହାଜନ ଯେନ ଗତଃ ସ ପକ୍ଷା । ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁ ସୁନ୍ଦର ରାସ୍ତାରେ ଯାଇଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢିର ମାର୍ଗ ହେଉ । କିନ୍ତୁ ଆଜିର ସମାଜରେ ମହାଜନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା କଷ୍ଟକର । ତେଣୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ସମାଜ ସଂସ୍କାରର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ସଂଘଟ ହେଉନାହିଁ ।

ସମାଜ ସଂସ୍କାରର ବୃତ୍ତୀୟ ଫର୍ମାଟ ହେଉଛି ନୈତିକ ଜ୍ଞାନ ଆଧାରିତ ପୁସ୍ତକ । ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକରେ ଯଦି ନୈତିକ ଆଧାରିତ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ ତେବେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଅଶାନ୍ତି, ଅସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ମାନବ ଭିତରେ ଭେଦଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । କିଏ ରୋଜିବ ଏ ସବୁ ବିଶ୍ୱଖଳାକୁ । କାରଣ ସମାଜର ଶୃଙ୍ଖଳା ନେତେବେଳେ ରକ୍ଷା ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ମାନବର ନୈତିକ ଜ୍ଞାନ ବୃହେ । ନୈତିକ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ପାଇଁ ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ମାର୍ଗ ଅଛି । ପ୍ରଥମତଃ ନିଜ ଘରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠମାନଙ୍କଠାରୁ କନିଷ୍ଠମାନେ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଘରେ ପୁରବିଙ୍କୁ କନିଷ୍ଠମାନେ ସମ୍ମାନ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁରବିମାନଙ୍କର ନୈତିକତା ହ୍ରାସ ହୋଇଛି । ବିଭାଜନକାରୀ ରାଜକାଳି, ଅନ୍ୟାୟ ମାର୍ଗରେ ଧନ ଅର୍ଜନ, ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ଏବଂ ଚାରିତ୍ରିକ ଝଳନରେ ଯଦି ଘରର ପୁରବିମାନେ ପୌରୋହିତ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଶିଶୁ କ’ଣ ବା ଶିକ୍ଷା କରିବେ । ନୈତିକତାଶିକ୍ଷାର ବୃତ୍ତୀୟ ମାର୍ଗ ହେଉଛି ସମାଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ । କିନ୍ତୁ ସମାଜର ଅନେକ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦ୍ୟପି ନିଜନିଜ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶିଷ୍ଟ କିନ୍ତୁ ନୈତିକତା ହ୍ରାସ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନର କାଳିମା ହୋଇଛି । ବିଶେଷତଃ ଯୁବସମାଜ ସଂଗୀତ, ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତର ବିଶିଷ୍ଟ କଳାକାରମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସେହି ବିଶିଷ୍ଟ କଳାକାରମାନେ ଯଦି ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନ ଅଭିବାହିତ କରନ୍ତେ ତେବେ ଦେଶର ଯୁବସମାଜ ଖୁବ୍ ସଂଯତ ହୋଇପାରରେ । ଏଇ କିଛି ବର୍ଷର ବ୍ୟବଧାନରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକ ବିଶିଷ୍ଟ

ପାଠକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରକ

ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟରତ ୬୨ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦରମା, ଇପିଏଏସ୍ ସଂସ୍ଥା ଦେଇ ନ ପାରିବାକୁ ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ଦୟନୀୟ ଭାବେ କାଳଜିପାତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନିମିତ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନେ ବାରମ୍ବାର ଆନ୍ଦୋଳନ କରିଥିଲେ ବି ଫଳ ଶୂନ୍ୟ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ କୋର୍ଟରେ ବିଚାରାଧୀନ ୪୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାମଲା ବାବଦକୁ ସଂସ୍ଥା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛି । ଏଥିପ୍ରତି ବିଭାଗୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନିମିତ୍ତ ପୁସ୍ତଲର କର୍ମଚାରୀ ନିବେଦନ କରୁଛନ୍ତି ।

—ଶରତ କୁମାର ପ୍ରଧାନ, ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପୁସ୍ତଲ କର୍ମଚାରୀ, ପିପିଲି, ପୁରୀ

ପାଠକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରକ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ପତ୍ର ପଠାଇବାର ଠିକଣା: ସମ୍ପାଦକ, ଧରିତ୍ରୀ, ବି-୧୫, ରଘୁଲଗଡ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦

କେବଳ ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ପତ୍ର, ଖବର ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ : E-mail: edit.dharitri@gmail.com (Use only for letters to Editor, news & news photos) କେବଳ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ: E-mail:advrt@dharitri.com

:miku11@yahoo.com (Use only for advertisements,commercial queries)

ଆଷ୍ଟିକ୍ସିନାଜ – (ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୪୪୫ – ଖ୍ରୀପୂ. ୩୬୫)କ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଗୁରୁଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲାବେଳେ ଗୁରୁ ତାଙ୍କୁ ପକାଇଯିବାକୁ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଈଓଜିନାଜ ତାହା ନ ମାନିବାକୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବାଡ଼ିରେ ପିଟିଥିଲେ । ତଥାପି ଅବିଚଳିତ ରହିଥିଲେ ତାଈଓଜିନାଜ କାରଣ “He wanted wisdom and saw that Antisthenes had it to give” –ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ ରସେଲ । “ସ୍ଥଗ୍ନତ୍ୱେଷ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନାସକ୍ତ ରହିବାକୁ ତଥା କେଠାର ଜୀବନ ଯାପନକୁ ଆଦର୍ଶ ମନେକରୁଥିବାକୁ ସେ ଗୋଟିଏ କୁଷ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିଲେ” – ଶରତ ମହାନ୍ତି ।

ଲୋକମତକୁ ବେଖାତିର କରି ସିନିକମାନେ ସମାଜବିରୋଧୀ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ତାଈଓଜିନାଜ ଏକ କୁକୁରପରି ବଞ୍ଚୁବାକୁ ଚାହିଁଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ‘ସିନିକ’ କୁହାଗଲା ଯାହାର ଅର୍ଥ CANINE= କୁକୁର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । ସମସ୍ତ ପ୍ରଚଳିତ ସାମାଜିକ ପ୍ରଥା (ତାହା ଧର୍ମ, ସାମାଜିକ ବ୍ୟବହାର, ପୋଷାକ, ଖାଦ୍ୟ, ଶାଳୀନତା)କୁ ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ରସେଲଙ୍କ ଭାଷାରେ “He lived like an Indian Fakir, by begging” କେବଳ ମାନବଜାତି ସହ ନୁହେଁ, ପଶୁମାନଙ୍କ ସହ ସେ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱରେ ଥିଲେ ବିଶ୍ୱାସୀ । ନୈତିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା (Virtue) ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଥିଲା ପ୍ରବଳ ଉଦ୍ଦୀପ । ଏହାକୁ ସେ ପାର୍ଥବ ସମ୍ପଦଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିଲେ । କାମନାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସେ ସାଧୁତା ଓ ନୈତିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ଅବେଷ୍ଠା ଥିଲେ । ଭଗବାଦେବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁ (ପଦାର୍ଥ) ପ୍ରତି ବୀତସ୍ନୁହ ହେବାକୁ ସେ କହୁଥିଲେ । ଫଳରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୟମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ସକ୍ଷମତା ସୃଷ୍ଟି ସକଳ ସୁବିଧା ସେ ବର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ସେଇଥିପାଇଁ ସେ ପ୍ରମିଥଅସ୍‌ଙ୍କ ଦକ୍ଷକୁ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ବିଚାରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରମିଥଅସ୍‌ ମଣିଷ ପାଇଁ ସେହିସବୁ କଳା ଆଣିଥିଲା ଯାହା ଆଧୁନିକ ଜୀବନରେ ଜଟିଳତା ଓ କୃତ୍ରିମତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

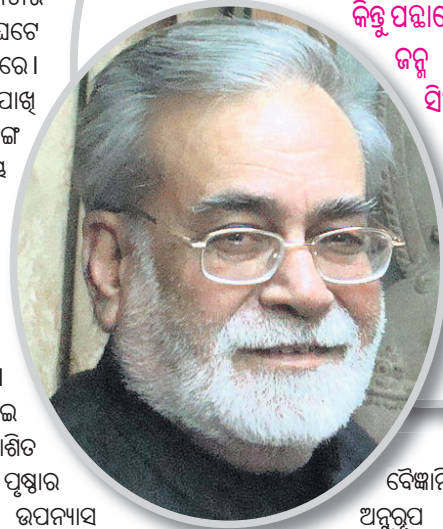
ଏହି ରଶି ପ୍ରତିମା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ବିଜ୍ଞ ଏବଂ ବଞ୍ଚୁଥିଲେ ଏକ ସରଳ ଜୀବନ ଯାହା ନୈତିକତା ଉପରେ ଥିଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ନିଜକୁ ‘ପୁଁ କୁକୁର’ ବୋଲି ବିପୁଳ ଆନନ୍ଦରେ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଏହି ଦାର୍ଶନିକଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ତତ୍କାଳୀନ ଆଲେକଜାଣ୍ଡରଙ୍କ ଖ୍ୟାତି ସମକକ୍ଷ ଥିଲା । ଏ ଉଭୟ ମହାନାୟକଙ୍କର ଅରେ ଭେଟ ହୋଇଗଲା, ଥିବାକ୍ ନଗରର ଏକ ସ୍ଥାନରେ । ଦାର୍ଶନିକ ମହୋଦୟ ଖରା ପୋଉଁଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ମହାପରାକ୍ରମ ଆଲେକଜାଣ୍ଡାର ଏବଂ ପରିଚୟ ଦେଲେ ଯେ ସେ ସମ୍ରାଟ ଆଲେକଜାଣ୍ଡାର । ଦାର୍ଶନିକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ‘କୁକୁର ତାଈଓଜିନାଜ । ‘ଆପଣ ଯାହାଛ

ରାଜଗଡ଼, ଜିଲ୍ଲା ମିଳିମା ୪ ନୂଆ, ଆମ୍ବଲାନା

ଉଦ୍‌ଘାଟନୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅତିଥି ।

ନରେନ୍ଦ୍ର କୋହଲୀ: ପୁରାଣ ଓ ଇତିହାସର ନବ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତା

୧୯୬୦ରେ କୋହଲୀଙ୍କ କାହାଣୀମାନ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେଉଁଥିରେ ରେଖାଙ୍କିତ ଆଏ ସାଧାରଣ ପରିବାରର ଚିତ୍ର ଓ ଘଟଣାକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜର ବିବୃତ୍ତନା। ସାମାଜିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ଜୀବନର ଅମାନବୀୟତା, କୁରତା ତଥା ଚର୍ଚ୍ଚଣୁତାର ଇତିକ ରୂପାୟନ ଘଟେ ତାଙ୍କ ଲେଖାରେ। ୧୯୬୫ ପାଖାପାଖି ସମୟରେ ସେ ବ୍ୟଙ୍ଗ ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ ନରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପ୍ରୟୋଗଶୀଳତା, ବିବିଧତା ତଥା ପ୍ରଖରତା ହିନ୍ଦୀ ବ୍ୟଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରାୟତଃ ଦିଶେ। ରାମ କଥାକୁ ନେଇ ଚାରିଖଣ୍ଡରେ ପ୍ରକାଶିତ ତାଙ୍କର ୧୮୦୦ ପୃଷ୍ଠାର ବୃହଦାକାୟ ଉପନ୍ୟାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାମ କଥାକୁ ନେଇ ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଏହା ପ୍ରଥମ ଉପନ୍ୟାସ। ଏହାର ଆଧାରଭୂତ ସାମଗ୍ରୀ ଭାରତର ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରାରୁ ଆନୀତ। ତେଣୁ ଏଥିରେ ନିହିତ ଜୀବନର ଉଦାର ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଚିତ୍ରଣ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ମହାନତା। କୋହଲୀଙ୍କର ଏ ଉପନ୍ୟାସ ପଢ଼ି ହିନ୍ଦୀର ପାଠକେ ତନ୍ମୟ କାନ୍ତି ଚେଳି ଉଠନ୍ତି। ପାଠକମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି ତାଙ୍କ ଅନୁରବିତ ପ୍ରଶ୍ନଚୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର, ହୋଇଛି ଶଙ୍କାସମୂହର ସମାଧାନ।

ନ ରେନ୍ଦ୍ର କୋହଲୀ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଲେଖକ। ଗଳ୍ପ, ଉପନ୍ୟାସ, ନାଟକ ଓ ବ୍ୟଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ ରଚନାରେ ସମଭାବରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଓ ସଫଳ। ସର୍ଜନାତ୍ମକ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ସେ ମୌଳିକ। ମନୋଭାବନାରେ ଆଧୁନିକ, ଅଥଚ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସାହିତ୍ୟର ଅନୁକରଣରେ ଅନାଗ୍ରହ। ଭାରତୀୟତାର ଉନ୍ନତ ଚାକ୍ଷର ଧ୍ୟେୟ; କିନ୍ତୁ ପଢ଼ାରେ ଅଭିନବ। ଯଶସ୍ୱୀ ଏବଂ ଲେଖକଙ୍କର ଜନ୍ମ ୬ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୪୦ରେ ଅତିଭକ୍ତ ସିଆଲକୋଟ୍‌ରେ (ଏବେ ପାକିସ୍ତାନ) ଓ ପରଲୋକ ୧୭ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୨୧ରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ। କୋହଲୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ହିନ୍ଦୀ ସାହିତ୍ୟରେ ‘ଲେଖକ ଦିବସ’ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଏ।

ବୈଜ୍ଞାନିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁରୂପ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି। ମହାଭାରତ ଗୋଡ଼ାଁ । ଏହି ଶୀର୍ଷକ ର ବ 1 କ୍ଷୁ ନ । ଅ ଠାକୁରଙ୍କ ଗୀତର ଗୋଟିଏ ପଂକ୍ତିର ଅନୁବାଦ, ଉପନ୍ୟାସର ସମୟ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଜୀବନ ସହିତ। ଏଠାରେ ନାୟକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଆଉ ଚିନ୍ତନକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି। ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କର

କୋହଲୀଙ୍କର ଆଉ ଏକ ଉପନ୍ୟାସ, ଯାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଚକିତ କରେ; ତାହା ହେଉଛି ‘ତୋଡ଼ୋ କା ର ।

ଭାରତ-ଭାରତୀ

କିସେ ଜଗାଇଁ (୧୯୬୬), ମହାସମର-୧୯୯୭, ନରେନ୍ଦ୍ର କୋହଲୀ ନେ କହା (ଆତ୍ମକଥା), ଏକ ଔର ଲାଲ ଚିକୋଶ (ବ୍ୟଙ୍ଗ)-୧୯୭୦, ୨୦୦୦, ପୁନରାବରଣ (ଉପନ୍ୟାସ)-୧୯୭୨, ୧୯୯୪, ଆତଙ୍କ (ଉପନ୍ୟାସ-୧୯୭୨), ପାଞ୍ଚ ଏବସଡ଼ ଉପନ୍ୟାସ (ବ୍ୟଙ୍ଗ ୧୯୭୨, ୧୯୯୪) ଆଣ୍ଟିଗୋଁ କା ବିଦ୍ରୋହ, ଜଗାନେ କା ଅପରାଧ, ସାଧ ସହ ଗୟା ନାୟକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଆଉ ଚିନ୍ତନକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି। ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କର

ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ମାନ (ସମଗ୍ର ସାହିତ୍ୟ), ହିନ୍ଦୀ ଏକାଡେମୀ ଦିଲ୍ଲୀ, ୧୯୯୫-୯୬ରେ ଶାଲାକା ସମ୍ମାନ, ୧୯୯୮ରେ ସାହିତ୍ୟ ଭୂଷଣ ସମ୍ମାନ, ୨୦୦୪ରେ ପଣ୍ଡିତ ଦୀନ ଦୟାଲ ଉପାଧ୍ୟାୟ ସମ୍ମାନ, ୨୦୧୨ରେ ବ୍ୟାସ ସମ୍ମାନ ଓ ୨୦୧୭ରେ ପଦ୍ମ ଭୂଷଣ ସମ୍ମାନ। ୨୦୦୦ ମସିହା ଜାନୁଆରୀରେ ଏହି ମହାନ ଲେଖକଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲି ତତ୍କାଳୀନ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଲାଲକୃଷ୍ଣ ଆଡ଼ଭାନୀଙ୍କ ବାସଭବନରେ, ପାଞ୍ଚଜନ୍ମ୍ୟ ନଟକେତା ପୁରସ୍କାର ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଇଥିବା ଅବକାଶରେ। ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ମନ୍ତ୍ରୀ ରମେଶ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଆମକୁ ଗାଡ଼ିରେ ବସାଇ ଆଡ଼ଭାନୀଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ। ନରେନ୍ଦ୍ର କୋହଲୀ ଜା ମୋତେ ଓଡ଼ିଶାର ମହାବାତ୍ୟା କ୍ଷୟକ୍ଷତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରି ବହୁ ସମୟ କଥା ହୋଇଥିଲେ। ରାମ ସାହିତ୍ୟ ଉପରେ ମୁଁ କିଛି ଲେଖା ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲି। ପାଖରେ ଥିଲେ ଅର୍ଚ୍ଚାନାଥଙ୍କର ପତ୍ରିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା, ସମ୍ପାଦକ କେ.ଆର୍. ମାଲକାନୀ ଓ

କଥା ଆଧାରରେ ପରି କଳ୍ପିତ ତାଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସ, ‘ମହାସମର’। ଏଥିରେ ରାଜନୈତିକ, ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଆଉ ଅକ୍ଷିପ୍ତ ସୁଦାମାଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟବାନ୍ ଶ୍ରାକୃଷ୍ଣ ସାବର୍ଜନିକ ରୂପରେ ଆପଣା ମିତ୍ର ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସାମାଜିକ, ବ୍ୟାବସାୟିକ ଆଉ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁଦାମାଙ୍କର ଆଦର ବୁଝିପାଇଛି। ଏହି କୃତିର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭରବଦ୍ ଗୀତାର କର୍ମସିଦ୍ଧାନ୍ତ। କୃତିତ୍ୱରେ ନା ପରଲୋକ ଅଛି, ନା ସ୍ୱର୍ଗ, ନା ନର୍କ। କର୍ମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଆଧାରରେ

କଥା ଆଧାରରେ ପରି କଳ୍ପିତ ତାଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସ, ‘ମହାସମର’। ଏଥିରେ ରାଜନୈତିକ, ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଆଉ ଅକ୍ଷିପ୍ତ ସୁଦାମାଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟବାନ୍ ଶ୍ରାକୃଷ୍ଣ ସାବର୍ଜନିକ ରୂପରେ ଆପଣା ମିତ୍ର ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସାମାଜିକ, ବ୍ୟାବସାୟିକ ଆଉ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁଦାମାଙ୍କର ଆଦର ବୁଝିପାଇଛି। ଏହି କୃତିର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭରବଦ୍ ଗୀତାର କର୍ମସିଦ୍ଧାନ୍ତ। କୃତିତ୍ୱରେ ନା ପରଲୋକ ଅଛି, ନା ସ୍ୱର୍ଗ, ନା ନର୍କ। କର୍ମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଆଧାରରେ

କଥା ଆଧାରରେ ପରି କଳ୍ପିତ ତାଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସ, ‘ମହାସମର’। ଏଥିରେ ରାଜନୈତିକ, ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଆଉ ଅକ୍ଷିପ୍ତ ସୁଦାମାଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟବାନ୍ ଶ୍ରାକୃଷ୍ଣ ସାବର୍ଜନିକ ରୂପରେ ଆପଣା ମିତ୍ର ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସାମାଜିକ, ବ୍ୟାବସାୟିକ ଆଉ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁଦାମାଙ୍କର ଆଦର ବୁଝିପାଇଛି। ଏହି କୃତିର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭରବଦ୍ ଗୀତାର କର୍ମସିଦ୍ଧାନ୍ତ। କୃତିତ୍ୱରେ ନା ପରଲୋକ ଅଛି, ନା ସ୍ୱର୍ଗ, ନା ନର୍କ। କର୍ମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଆଧାରରେ

କଥା ଆଧାରରେ ପରି କଳ୍ପିତ ତାଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସ, ‘ମହାସମର’। ଏଥିରେ ରାଜନୈତିକ, ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଆଉ ଅକ୍ଷିପ୍ତ ସୁଦାମାଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟବାନ୍ ଶ୍ରାକୃଷ୍ଣ ସାବର୍ଜନିକ ରୂପରେ ଆପଣା ମିତ୍ର ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସାମାଜିକ, ବ୍ୟାବସାୟିକ ଆଉ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁଦାମାଙ୍କର ଆଦର ବୁଝିପାଇଛି। ଏହି କୃତିର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭରବଦ୍ ଗୀତାର କର୍ମସିଦ୍ଧାନ୍ତ। କୃତିତ୍ୱରେ ନା ପରଲୋକ ଅଛି, ନା ସ୍ୱର୍ଗ, ନା ନର୍କ। କର୍ମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଆଧାରରେ

ଧୂସ

ଶତପଥୀ ଗୋକାଳିନ ବେହେରା

ଧୂଆଁ ଉଠୁ ନ ଉଠୁ
ସକାଳର ସାଉଁଟାପଣରେ
ଏଠି ଧୂସ ହେଉଥାଏ ଆଖୁରୁ ନିଦ,
ଭାଙ୍ଗୁଥାଏ ଗଲାଗାତିର ସ୍ୱପ୍ନ
ପିଠିଏ ଖରାରେ ଧୂସ ହେଉଥାଏ
ଭାଗ୍ୟରୁ ଭାଗେ ଭାଗେ,
ଖସୁଥାଏ କାନ୍ଧରୁ କସରତ, ଦେହରୁ ଦୟ
ଧୂସ ପରେ ଧୂଳିଭଡ଼ା ରାସ୍ତାରେ
ଜୀବନ ଭେଗୁଥାଏ
ବସନ୍ତରେ ବୈରାଗ୍ୟକୁ,
ସକାଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତକୁ।
ଧୂସକୁ ଅଟକାଇବାକୁ ଯେବେ
ଅଷ୍ଟା ଭିଡ଼ିଛି କ୍ଷୟ ରକ୍ତ
ନିଆଁଲାଗେ ଶ୍ରାବଣର ସାବନା ଛାଡ଼ିରେ,
ବୈଶାଖର ବିରହ ରାତିରେ,
ନିଆଁଲାଗେ ପ୍ରେମକୁ ପ୍ରତାରଣା ଯାଏଁ,
ଫୁଲରୁ ଫରୁଆ ଯାଏଁ,
କୁହୁଳୁ ପଡ଼େ କରଛଡ଼ା କରମରେ
ଜଉମୁଦା ଜୀବନରେ।
ଅବଶ୍ୟ କେବେ କେମିତି
ଅସରାଏ ଅସରାଏ ମୋଘ

ଧୋଳନିଏ ପାଦତଳୁ ପାଉଁଶ,
ଛାତି ତଳୁ ଅବସୋସ,
ତଥାପି ମନଟା ମରୁଛୁମି ପାଲଟେ
ଧୂସର ଧୂ ଧୂ ଖରାବେଳେ,
ଖାଇମାରି ଖାଇମାରି କାବନ...!
- ରାମିନୀ ଚୌକ, କଟକ
ମୋ: ୭୩୭୭୯୩୧୩୮୦

ଏକତାରା

କୃଷ୍ଣ ମିଶ୍ର

ଏକା ଏକତାରା, ବାଜେ ରାତିସାରା
କହେ କାହାଣୀ କାହାର କୋହରା
କେବେ ଭାବର ଭୋଳାରେ ଭାସୁ ଭାସୁ
ତା’ର ସୁର ହୋଇଯାଏ ଛନ୍ଦଛନ୍ଦା!
ବର୍ଷା ଜିଜ୍ଞାସ ରାତିସାରା
ଉଦାସ ଆକାଶ ଚନ୍ଦ୍ରଛନ୍ଦା,
ବଜୁ ବିଲୁଳି ବନ୍ଦୟ ତେଇଁ
ଖସିଆସେ ଏକ ଲାଜିତାରା!
ଜଣେ ଲାଜିତାରା, ଜଣେ ଏକତାରା
କିଏ ହଜିଯିବ ଶୂନ୍ୟ ଆକାଶରେ,
ଯିଏ ଗଜଲ ଗାଇବ ରାତିସାରା,
ସିଏ ଏକତାରା, ଆହା ଏକତାରା!
ମୋ: ୯୮୫୩୩୭୫୭୩୪

ସିନ୍ଦୂର

ନିର୍ମଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୂରଦେଓ

ସିନ୍ଦୂର!
ଏକ ପବିତ୍ର ବନ୍ଧନ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର;
ଏକ ସ୍ୱରଲିପି, ହୃଦୟ ଓ ମନର।
ସିନ୍ଦୂର!
ଏକ ଦର୍ପଣ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର
ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ଏକ ଆତ୍ମଲିପି
ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟ ଓ ଇଚ୍ଛାତର
ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଫୁଲ।
ସିନ୍ଦୂର!
ନାଲି ରଙ୍ଗର ଜଳୁଥିବା ଦୀପ
ନିଜ ଉଦ୍ଭାପକ
ନିଜେ ରଖି ଅନ୍ୟକୁ ଶୀତଳତା
ଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି।
ମୋ: ୯୯୩୮୩୦୯୬୫

ଗୀତି-କବିତା

ତୁମ ଘର ତୁମ ଗାଁ

ପାଞ୍ଚୁସ ପଟ୍ଟନାୟକ

କୁହୁଡ଼ି ତ ଏଠି ଧୂଆଁଆଁ ଦିଶେ କାଶତଣ୍ଡାର ପଠା
ପଶୁବାଥିରେ କାକର ଲେଖୁଛି ହେମାଳ ମନର କଥା
କାକର ଆଖିରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖାଇ ସକଳ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ
ସକାଳ ତ ଆଜି ପତ୍ର ଲେଖୁଛି ଅରୁଣ ରଙ୍ଗ ମନୁ।
ସକାଳର ଖରା ନିଃସର୍ଗ ଭରା ଛୁଇଁଛି ଆମ୍ରବନ
ତପଳ ଛଳକ କୋକିଳକଣ୍ଠ ପରଶେ ମଧୁର ସ୍ୱନ
ଯାସର ଗାଲିତା ଫୁଲର ବଗିଚା ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ବେଶେ ଫେରି
ଜଳସ ଦେହରେ ସ୍ନିଗ୍ଧ ଆଲୋକ ବର୍ଷର ଆଶାବରା।
ନଦୀର ଜଳ ତ ଉଷ୍ମ ହେଲାଣି ତରଙ୍ଗ ଗାଏ ଗୀତ
ନାଆରୁ ଶୁଖିଛି ବସନ୍ତ ରାଗ ନାଉରୀ ବହୁଛି ମିତ
ତୁମ ଗାଁ ପାଖ ଧାନ କିଆରିର ହଳଦୀ ବର୍ଣ୍ଣ ଶୋଭା
ହଳଦୀବସନ୍ତ ଆଖିରେ ଆଖିଏ ନବ ଦିଗନ୍ତ ଆଭା।
ପାଖ ଚାନ୍ଦଘରୁ ଧୂଆଁର ପଟଳ ଆକାଶେ ଲୋଚଣି ମାରେ
ଗ୍ରାମ୍ୟ ବଧୂର ସ୍ୱପ୍ନ ଅଧାର ମନର ଓଡ଼ଣି ତଳେ
ଅପେକ୍ଷା କରେ କାଳେ କି ଆସିବ ପ୍ରିୟର ଦରଦୀ ଚିଠି
ଆଗାମୀ ଲଗ୍ନ ମଧୁରେ ମଗ୍ନ ଫେରନ୍ତା ଦିନ ତିଥି।
ନିଦ କି ତୁମର ଭାଙ୍ଗିବ ନାହିଁ ଏତେ କି ଗହନ ନିଦ!
ପଡ଼ୁନି କି କାନେ ଉଦାସୀ ମନର ତରଳ ଭାଷାର ଶବ୍ଦ।
ମୋ: ୭୫୦୬୧୮୯୦୩୦

ଶେଷ ଡାକରେ ବୋଧେ ତା’ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା। ଜୀବନରେ ଶେଷ ଡାକ ବୋଲି କିଛି ନ ଥାଏ। ଶେଷ ଡାକ ପରେ ପୁଣି ଆଉକିଛି ରହିଥାଏ ବାକି। ତାକିବା ପାଇଁକି। ହୁଏତ ତାକି ହୁଏନା। ଶେଷ ଟୋପାକ ଲୁହ ପରି କଥାଗୁଡ଼ାକ ଚଳମଳ ହୁଅନ୍ତି ଅଜାଡ଼ି ହୋଇଯିବା ପାଇଁ। ଭାଳି ହୋଇଯିବା ପାଇଁ। ମାତ୍ର ସେମିତି କିଛି ହେଲାଣି। ରାତିରେ ନିଦରେ ଶୋଇଥିବା ସ୍ମୃତି ଲୋକତା କୋରରେ

ଉଠି ମୃତ ମାଆକୁ ନିଦରୁ ଉଠେଇବାର ନିଷ୍ପଳ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିବା ଚାରିପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଝିଅର ଅଝଟ କାନ୍ଦଣା ରାତିର ଛାତିକୁ ଚିରି ଦେଉଥିଲା। ଅଥଚ ରାତିରୁ ବନ୍ଦ ଥିବା କବାଟ ଆଉ ଖୋଲୁ ନଥିଲା। ସେତେବେଳକୁ ଖରା ଚାଣ ହେଲାଣି। ଫାଳିକିଆ ଆକ୍ଟବେଷ୍ଟସ ଘର। ଝରକା ନଥିଲା। ବୋଉ ତ ଯେତେ ତାକିଲେ ବି ଉଠୁନଥିଲା। ବାପା ବି ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ ଉଠି କବାଟ ଖୋଲିବା ପାଇଁ। ଝିଅର ହାତ ପାଇବ ନାହିଁ କବାଟର ହୁକ୍ ଖୋଲିବାକୁ। ବାପର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ କରୁଣ ଚାହାଣିରୁ ଝିଅ ବୁଝିପାରୁଥିଲା ମାଆକୁ ତାକିବା ପାଇଁ। ଯେତେ ତାକିଲେ ବି ମାଆ ଶୁଣୁ ନ ଥିଲା। କବାଟ ଖୋଲା ନହେଲେ ନଟକେ। କୌଣସିମତେ ମାଆ ସାହି ରଖିଥିବା ଲୁଗାଫୁଟୁକାଟାକୁ ଚାଣି ଚାଣି କବାଟ ପାଖକୁ ନେଇଗଲା। ତା’ ଉପରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ବହୁ କଷ୍ଟରେ କବାଟ ଖୋଲି ଦେଲା। କବାଟ ଖୋଲୁଖୋଲୁ ମାହିରୁଡ଼ାକ ଘରେ ପଶିଗଲେ। ବାପା ଶେଯରେ ଝାଡ଼ା କରିବେଇଥିଲେ ବୋଉ ସବୁବିନେ ଯୋଡ଼ିଦିଏ। ଆଜି ତ

ଶେଷ ଡାକ

ବୋଉ ଉଠୁନି। ବାପାଙ୍କ ଝାଡ଼ା ପୋଛିବ କିଏ? ମଝିରେ ମଝିରେ ବାପାଙ୍କ ବିକଟାଳ ଚିତ୍କାର ଶୁଣି ଝିଅଟା ଡରିଯାଇ କୋରରେ କାନ୍ଦିଉଠେ। ତା’ପରେ କାନ୍ଦ ବନ୍ଦ କରି ବାପ ଫୁହକୁ ଚାହୁଁଥାଏ। ଭୋକରେ ପେଟ କଳିଲାଣି। କାଲିଠୁ କିଛି ଖାଇନି। ଘରେ କିଛିନାହିଁ ଖାଇବାକୁ। ବୋଉ ତ ଉଠୁନି। ବାପାଙ୍କ ଚିତ୍କାର କ୍ରମେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏଲା। ବ୍ଯାବନ୍ଧ ଉପରେ ଛୋଟ ଝିଅଟା ବସି ଶୂନ୍ୟକୁ ଅନେଇଥିଲା। କେହି ଆସିବାର ନାହିଁ। ଆଲରା ବୁଡ଼ିକୁ କୁଣ୍ଡେଇ କୁଣ୍ଡେଇ ପାଖ ନକରୁଅ ପାଖକୁ ଗଲା। ପୂର୍ବ ଲଗାଉ ମୁଁଦେ ପାଣି ପିଇଦେଲା। ଏତିକିବେଳେ ବାପା ତାକମାରିଲେ କୋରରେ। ଆସି ଦେଖିଲା ବାପା ଶୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି। ହଳତଲ୍ ନାହିଁ। ଏପଟେ ବୋଉ, ସେପଟେ ବାପା। ମଝିରେ ଯାଇ ଝିଅଟା ଶୋଇପଡ଼ିଲା।

ଝିଅ କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନଥାଏ। ତାଙ୍କୁ ନେଇ ସାମୁଁରେ ଥିବା ମଶାଣିରେ ଯୋଡ଼ିଦେଲେ। ଯୋଡ଼ିଗଲାବେଳେ ଝିଅଟା ଉକ୍ତ ସ୍ୱରରେ କାନ୍ଦିଉଠିଲା। ତାକୁ ଭୁଲେଇକବା ପାଇଁ କିଛି ଚକୋଲେଟ ଧରେଇ ଦିଆଗଲା। ସିଏ ଖାଇଲା। ଖାଇଲାବେଳେ କାନ୍ଦୁ ନ ଥିଲା। ମାତ୍ର ଖାଇସାରିବା ପରେ ଅତି କରୁଣ କଷ୍ଟରେ ବୋଉ... ବୋଉ... ତାକି କାନ୍ଦୁଥିଲା।

ସ୍ମୃତଗନ୍ଧ

ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ

ଗୋଟେ ଡାକ ମାରିଲା। ସକାଳୁ ଆଉ ଉଠିଲା ନାହିଁ। ରାତିଏ ନିଦ ଭିତରେ ତମାମ ଜୀବନ ଓ ଜୀବନକାତ କଥା, ବ୍ୟଥା ଓ ଲୁହ ସବୁ ଚାପି ହୋଇ ନୀରବିଗଲେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ। ପାଖ ଶେଯରୁ ଶୁଭୁଥିଲା କ୍ୟାନ୍ସରର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିବା ବାପର ଯନ୍ତ୍ରଣାକାତର ଚିତ୍କାର। ନିଦରୁ

